

«Els reis de la terra viuen en palaus sumptuosos i de riquesa enlluernadora.... Jesús en molts sagraris està voltat de pobresa i solitud.

INDULGENCIA: El Ilmo. Sr. Dr. José Vila Martínez, Obispo de esta Diócesis, concedió 50 días a los que devotamente lean esta hoja, a los que hagan algún donativo a favor del Centro Eucarístico y por cada hora que se trabaje por la obra de las iglesias pobres.

La devoció popular a la Eucaristia

Una prova magnífica de com hi fou ben sembrada, des dels temps més reculats, la bona llevor de la fe en el nostre poble, és la tradicional i multi-secular devoció eucarística de què dóna mostra en múltiples manifestacions de la seva activitat religiosa. El misteri eucarístic és un gran centre de la vida espiritual dels homes car a ell hi són atrets no per la contemplació d'imatges, de figures o de símbols, sinó per la mateixa realitat que és Déu, per bé que amagat sota les espècies sacramentals del pa i el vi. Així doncs el grau de religiositat d'un poble el podem conèixer pel valor que dóna al culte eucarístic.

La pietat dels nostres avis en això s'ha mostrat sempre sòlida i forta car en pocs indrets trobaríem una tan intensa activitat de la devoció a Jesús Sagramentat. No cal pas fer laborioses recerques per trobar-ne rastre d'aitals manifestacions. Només hem de veure amb quina magnificència són celebrades als nostres pobles, viles i ciutats les solemnitats del Corpus. Girona pot gloriar-se d'ésser la primera ciutat on es celebrà, i d'ací irradià a totes les terres veïnes. Per això a per tot arreu de les nostres comarques la festa del Corpus té un caire solemniat que ultrapassa el clos del temple i trascendeix a una gran diversitat de manifestacions de joia, filles de la fe senzilla dels bons catalans d'altre temps.

El Corpus ens evoca les enramades, els carrers encatifats, la ginesta caient com pluja d'or, els gegants i altres figures simbòliques, els ballets

populars, etc., etc., tot ordenat a donar plenitud a l'homenatge retut pel nostre poble a l'Eucaristia Santa.

Però aquesta devoció eucarística ha assolit una continuïtat que una festa anyal per solemne que sigui no comportaria. Per això veureu que tant a les grans poblacions com als poblets més petits i arreconats hi té vida intensa la confraria del Santíssim, germana gran de la del Roser, coneguda amb el nom de Minerva per ésser al temple romà d'aquest nom on radica la Primera Primària. I la gran festa d'aital confraria ultra la solemnitat del Corpus, sol coincidir en molts indrets amb la festa major, durant la qual Jesús Sagramentat rep el pietós homenatge dels seus devots.

La vida tan difosa d'aquestes confraries donà origen a aquells goigs tan populars i tan plens d'unció que el nostre poble canta:

Cristians tots de bon grat
cantem molt devotament
per sempre sia alabat
el Santíssim Sagrament.

Goigs que en les solemnitats eucarístiques i periòdicament cada tercer diumenge, ressonen amb accent ferreny i místic alhora, sota les naus dels nostres temples i de les nostres esglésioles rurals, on és sempre repetida aquesta afirmació pública de la devoció eucarística catalana:

Les terceres dominiques
exposat en sacres ares
les persones grans i xiques
juntament amb els confreres,
diuen amb cor afectat
cantant molt devotament:
Per sempre sia alabat
el Santíssim Sagrament.

Per desgràcia, la descristianització que ara patim ha refredat força el fervor eucarístic dels catalans, fet que hem de lamentar i ens hauríem d'aplicar tots a corregir. Per això no caldria més que posar el nostre gran esforç a restaurar, a conservar tot el copiós i ric tresor de la devoció eucarística que els nostres passats ens llegaren.

Adorem les divines paradoxes

Una revista dedicada al Sagrat Cor de Jesús deia no fagaire: *Adorem les divines paradoxes* i citava la coincidència de dates amb dos segles de diferència. El 14 de maig de 1733, a Valladolid, va fer el Sagrat Cor al P. Hoyos la promesa de regnar a Espanya amb més veneració que en altres parts, i en el mes

de maig de 1933 la Imatge del Cor Diví era arrossegada pels carrers de Valladolid.

En 1733 es va predicar a Bilbao el primer sermó a Espanya parlant de les glòries del Sagrat Cor, i en 1933 l'Ajuntament de Bilbao acordava enderrocar el monument.

I encara hem presenciats un altra paradoxa, els que esperem el regnat social del Sagrat Cor de Je-

sús, i és la signatura de la Llei de Congregacions i Confessions que tan directament i alevosament feix a nostra Santa Mare l'Església Catòlica, precisament el primer divendres de juny de l'Any Sant de 1933.

No sabem què poden pensar d'això els qui no coneixen les intimitats del Cor Diví, ni tan sols ens interessa saber-ho; però nosaltres, els íntims, devem adorar aquestes coincidències, oposant a la incomprendibilitat de certa gent, la nostra fe en la Paraula de Déu que no pot fallar, esperança en el seu poder, sabiduria i amor immens, i la nostra caritat, corresponent a un amor tan ardent i a tanta misericòrdia... Com? desagraviant-lo de les injúries que se li fan cada dia i reparant amb el nostre amor la indiferència de tants; i com sia que les nostres funcions dels primers dijous són tan adients per aquests actes, procurem que no quedin desertes de fidels les hores que S. D. M. està exposat a l'Adoració; i per això agrupem-nos les sòcies, al menys repartint-nos les hores, cosa que ens seria fàcil d'organitzar amb un xic de bona voluntat.

Indulgències

Dies d'indulgència plenària que poden guanyar els socis del Centre Eucarístic (sols aplicables a les ànimes del Purgatori per raó de l'Any Sant:

a) El diumenge següent al dia 13 de juliol festa del SSm. Sagrament sots el títol d'«El Miracle de Brusel·les».

b) El dia de Sta. Maria Magdalena, 22 de juliol.

c) El dia de Sta. Maria, 29 de juliol.

d) El dia de St. Ignasi, 31 de juliol.

e) En la festivitat de l'Assumpció de la Verge SSma. 15 d'agost.

f) El dia del SSm. Cor de Maria.

g) I el dia 8 de setembre, festivitat del naixement de la Mare de Déu.

El día no es más largo para uno que para otro, y, sin embargo, a algunos les resulta siempre corto y a otros de un tedio insoportable. ¿Cómo será que hay hombres que, a pesar de lo escaso que les viene el tiempo, llevan a cabo tantas cosas, mientras que otros en una vida larguísima no consiguen hacer una sola obra útil o provechosa?...

La respuesta está en las siguientes palabras: Con abnegación, sacrificio, orden y constancia, puede un hombre, en tiempo cortísimo y con los medios más humildes, crear verdaderas obras maestras. — (P. Weiss)

NOTICIARI

Advertiment: Les funcions religioses que tots els mesos celebra el Centre Eucarístic Diocesà quedaran interrompudes durant els mesos d'agost i setembre. Es tornaran a celebrar, ajudant Déu el primer dijous d'octubre.

Recordem que el temps actual és d'esbarjo per a algunes famílies, que deixen la seva estada habitual per proporcionar-se un temps d'honest i sanítós esplai. Les sòcies actives del Centre Eucarístic, podrien

4
aprofitar-lo per a dedicar una horeta cada dia, que res no significa en mig de tantes i tantes com en passen en frivolitats les que es sacrifiquen per un *món* que res no ha de donar-los, i intensificar el treball en favor del culte de les Esglésies pobres. En les circumstàncies actuals les necessitats són cada dia més fondes i més sentides; i per allò de «a grans mals grans remeis» podem aplicar-lo a la nostra Obra, tant més quant molts remeis no surten efecte; però aquests nostres, són sempre eficaços perquè compten per endavant amb la benedicció del Cel i amb la promesa de rebre «el cent per u».

* * *

Una ànima generosa, en el seu traspàs volguè recordar la Obra del Centre Eucarístic i li llegà la important suma de 250 ptes., suma important, atenent a la pobresa amb què visquè i morí el qui en vida fou exemplar ministre del Senyor.

¡Que Déu N. S. li hagi recompensat aital obra de pietat. R. I. P.

* * *

Sabem que l'Arxiassociació romana a la qual està afiliat el Centre Eucarístic Diocesà, prepara per al present Any Sant, una magna Exposició i convida les altres filials a cooperar-hi o al menys a fer altre tant. Nosaltres, però, tenint en compte acords anterior, si bé no de fugim aquella cooperació, no farem l'exposició fins a les Fires o darries de l'any 1934 fidels a aquell acord de fer l'Exposició cada dos anys. Amb tot recordem a les Juntes Delegades que podem, durant aquest Any Sant intensificar més i més aquest treball a fi que, de fet

poguem ofrenar a Jesús-Hòstia un record en el Centenari de la seva Redempció copiosa.

* * *

Totes les sòcies del Centre Eucarístic i totes les animetes aimants de Jesús poden demanar treball a les respectives Juntes, puix aquestes repartiran de bon grat, tant a Girona com a les poblacions on hi ha aquelles Juntes Delegades, prendes i ornaments per a confeccionar a les Sres. o Srtes. que ho sollicitin.

* * *

A les Juntes Delegades i a totes les sòcies que passen fora de la Capital aquests mesos d'estiu, se'ls prega que vulguin donar notícia dels actes o fets, que, tenint relació amb el nostre Centre, siguin dignes d'especial menció a fi de donar-ne compte en aquesta «Fulla». Els bons exemples serveixen d'estímul i ens encoratgen a millor treballar en la Obra que Déu Nostre Senyor ha posat a les nostres mans.

...Muchas mujeres seguian a Jesús y le servian: muchas sentian hacia El un amor digno del Hijo del hombre y del Hijo de Dios: digno del Hijo de Dios, porque era una adoración casta, impregnada de una ternura sobrenatural; y del Hijo del hombre, por los cuidados que prodigaban a aquella flaca naturaleza que por nosotros se habia dignado tomar. Pero una sola entre todas tuvo la inspiración de ungirlo con un perfume y de enjugar sus pies humedecidos con el paño de sus cabellos. Esta última circunstancia revela un alma especial. — (P. Lacordaire).

Masó, imp. — Girona